

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی سیاست های خارجی ایران و پاکستان در قبال بحران کشمیر

محل انتشار:

اولین کنفرانس حقوق، علوم سیاسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

ایرن دشت بازی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته روابط بین الملل و علوم سیاسی با گرایش آمریکای شمالی، دانشگاه علامه طباطبائی،
ایران

خلاصه مقاله:

جنوب آسیا یک مجموعه امنیتی منطقه ای است که ایران نیز از جمله اعضای آن تلقی می شود. جمهوری اسلامی ایران براساس ملاحظات استراتژیک و ایدئولوژیک خود نیازمند گسترش روابط با کلیه اعضای این مجموعه است و از بی ثباتی و درگیری و همچنین عدم توازن در این منطقه، متأثر خواهد شد. از این رو راهبرد ایران در این منطقه باید موازنه بخشی و میانجی گری باشد. بنابراین، هدف از این پژوهش مطالعه تطبیقی سیاست های خارجی ایران و پاکستان در قبال بحران کشمیر می باشد. ایران در قبال ابزارهای چانه زنی هند و پاکستان، از روابط خوب خود با یکی از دوکشور در قبال کشور مقابل استفاده می کند. اگرچه ایران باید از تنش در شبه قاره جلوگیری و نقش میانجی را بازی کند اما باید مراقب باشد توازن در این منطقه تنها به معنی عدم درگیری نیست. اگر کنش گری عربستان یا رژیم صهیونیستی به گونه ای باشد که منافع ایران به خطر بیفتد و یا روابط آمریکا و هند به سمت کاهش استقلال هند در روابط با ایران برود، عملاً موازنه بهم خورده است. از این رو مسئله کشمیر موضوعی است که باید در کنار نگاه انسانی و دینی، به عنوان یک مسئله راهبردی مورد توجه سیاستگذاران ایران قرار گیرد. ایران باید نسخه بدیل خود را برای احقاق حقوق مردم کشمیر ارائه کند. از سوی دیگر باید از کشمیر به عنوان یک نقطه عطف در کنترل رفتار هند بهره برد و از اقدامات منفی پاکستان در این منطقه جلوگیری نماید. ایران باید ابزارهای قدرت خود را در جنوب آسیا افزایش دهد و حضور چند وجهی در کشمیر، یکی از مهمترین راهبرد برای رسیدن به این هدف است. البته طبیعی است که ملاحظات مرتبط با نیاز به هند در شرایط تحریمی، باید مورد توجه ایران قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سیاست خارجی، ایران، پاکستان، بحران، کشمیر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1217536>

